

støtte op om et decideret lovkrav om mærkning og registrering af alle ejerkatte.

Det næste punkt i beslutningsforslaget lægger op til, at kommunerne skal forpligtes til at sikre, at al indfangning af katte kun sker med kommunernes eller katteejernes godkendelse, at indfangne katte fremlyses, og at der udarbejdes en handlingsplan, der forebygger problemerne for katte.

Som udgangspunkt finder regeringen, at det er et udmærket forslag, at der af kommunerne udarbejdes handlingsplaner vedrørende herreløse katte. Dette svarer da også til, hvad Det Dyreetiske Råd anbefaler i sin udtalelse.

Der er dog grund til, navnlig når man læser Kommunernes Landsforenings høringsvar, lige at stoppe op og undersøge tingene lidt mere grundigt, før man begynder at pålægge samtlige kommuner en hel række forpligtelser. Det er bl.a. Kommunernes Landsforenings opfattelse, at fremlysning af indfangne katte erfaringsmæssigt sjældent har nogen effekt. Landsforeningen sætter også spørgsmålstegn ved, hvem der skal betale for udgifterne, der er forbundet hermed.

For så vidt angår forslaget om, at kun syge og nødlidende katte må aflives, bemærker Kommunernes Landsforening, at under 5 pct. af de indfangne katte ifølge Kattens Værn er egnede til afsætning fra internat. Eventuelle indfangne tamkatte kan enten afleveres til ejerne eller udsættes igen, men stort set alle øvrige indfangne katte er vilde, underernærede eller syge og bør derfor aflives.

Endvidere finder Kommunernes Landsforening, at det vil være helt ude af proportioner at stille krav om, at alle kommuner udarbejder en handlingsplan. Det er i den forbindelse efter Kommunernes Landsforenings mening vigtigt at være opmærksom på, at administrationen og udgifterne i kommunerne hertil i så fald vil stige væsentligt, hvilket landsforeningen forventer kommunerne bliver kompenseret for økonomisk.

Kommunernes Landsforening har over for Justitsministeriet oplyst, at foreningen skønner, at det i gennemsnit vil koste et halvt årsværk pr. kommune at gennemføre beslutningsforslaget i landets kommuner. Det svarer til mellem 50 og 100 mio. kr. på landsbasis.

Som jeg har nævnt, er regeringen ikke afvisende over for eventuelt at pålægge kommunerne nye forpligtelser i forhold til de herreløse katte. Men omfanget og karakteren af sådanne forpligtelser må fastlægges efter nærmere drøftel-

ser heraf med Kommunernes Landsforening. Og regeringen kan derfor ikke på det foreliggende grundlag støtte dette punkt i beslutningsforslaget.

For så vidt angår det fjerde punkt i beslutningsforslaget, forbud mod privates indfangning af katte ved brug af tvang, mener regeringen, at private også fremover som udgangspunkt skal have mulighed for at indfange katte. Regeringen kan derfor med andre ord ikke støtte dette punkt i beslutningsforslaget.

Regeringen lægger bl.a. vægt på, at hvis en person ønsker at indfange f.eks. naboens kat, der er til gene, ja, så skal det naturligvis ske på en måde, der er i overensstemmelse med dyreværnslovens § 1, dvs. på en måde, hvor katten behandles forsvarligt, og hvor den beskyttes mest muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt men og væsentlig ulempe. Dette er efter regeringens opfattelse en tilstrækkelig beskyttelse af katten. Regeringen lægger i den forbindelse også vægt på, at Det Dyreetiske Råd i sin udtalelse ikke har anført, at der skulle være problemer på dette område.

Det sidste punkt i beslutningsforslaget er et forslag om, at det fremover som udgangspunkt skal være forbudt at skyde katte. Forslagsstillerne er således enige med Det Dyreetiske Råd i, at skydning af katte, uanset om katten har en ejer eller ej, kun kan accepteres i særlige tilfælde, når aflivning er påkrævet, og katten ikke kan indfanges og aflives på anden måde. Endvidere bør det fortsat også være muligt at skyde katte, hvis ejeren af katten er indforstået hermed, eller hvis en jæger foretrækker at aflive sin egen kat på den måde.

Kl. 17.25

Jeg har meget sympati for dette forslag om, at det som udgangspunkt skal være forbudt at skyde katte. En række høringsparter, bl.a. Skov- og Naturstyrelsen og Vildtforvaltningsrådet, har imidlertid udtalt sig stærkt imod et forbud mod at skyde katte. Skov- og Naturstyrelsen har således bl.a. anført, at forbud vil indebære, at katte vil nyde en unødigt stor beskyttelse i forhold til de øvrige rovdyr, der findes i den danske natur.

Kattes jagt på små pattedyr og fugle vil ifølge Skov- og Naturstyrelsen lokalt kunne have stor indflydelse på tilstedeværelsen af fuglearter, ligesom det ikke kan udelukkes, at katte kan være en trussel mod fåtallige arter.

Herudover vil kattes tilstedeværelse i naturen betyde, at der vil være et mindre antal vildtlivende rovdyr, end der ellers ville have været.